

Ölkədən getmək, ölkəyə gəlmək və pasportlar haqqında

AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASININ QANUNU

İnsan hüquqlarının ümumi bəyannaməsinə və Azərbaycan Respublikasının müvafiq beynəlxalq müqavilələrinə uyğun olaraq bu Qanunla Azərbaycan Respublikası vətəndaşının Azərbaycan Respublikasından getmək və Azərbaycan Respublikasına gəlmək (bundan sonra — ölkədən getmək və ölkəyə gəlmək) hüququna təminat verilir və bu hüquqdan azad şəkildə istifadə etmək üçün hər bir müstəqil dövlətin rəmzi olan xüsusi sənədin — Azərbaycan Respublikası vətəndaşının pasportunun tətbiqi nəzərdə tutulur, vətəndaşlara pasportun verilməsi qaydaları, xaricə daimi yaşayış üçün gedən vətəndaşların hüquqi vəziyyəti, əcnəbilərin Azərbaycan Respublikasına gəlməsi və Azərbaycan Respublikasından getməsi qaydaları təsbit olunur.

Maddə 1. Azərbaycan Respublikası vətəndaşlarının ölkədən getmək və ölkəyə gəlmək hüququ

Azərbaycan Respublikasının hər bir vətəndaşı (bundan sonra— vətəndaş) Qanunda nəzərdə tutulmuş qaydada xüsusi ayrılmış nəzarət məntəqələrindən keçib sərbəst surətdə ölkədən getmək və ölkəyə gəlmək hüququna malikdir. Vətəndaş ölkədən getmək və ölkəyə gəlmək hüququndan məhrum edilə bilməz. Bu hüquq yalnız aşağıdakı hallarda müvəqqəti məhdudlaşdırıla, 4-cü bənddə nəzərdə tutulan hallarda isə eyni zamanda dayandırıla bilər: [1]

1. (çıxarılıb) [2]

2. vətəndaş haqqında cinayət işi qaldırılıbsa və ya o, məhkum edilibsə — müvafiq olaraq iş üzrə icraat qurtaranadək və ya cəza çəkilib qurtaranadək, yaxud cəzadan azad edilənədək; [3]

2) vətəndaş cinayət işi üzrə şübhəli və ya təqsirləndirilən şəxs qismində tanındıqda, məhkum edildikdə və ya barəsində tibbi xarakterli məcburi tədbirlər tətbiq edildikdə - müvafiq olaraq barəsində cinayət təqibi üzrə icraat başa çatanaqədək, cəzasını çəkib qurtaranadək və ya cəzadan azad edilənədək, yaxud tibbi xarakterli məcburi tədbirlərin tətbiqi ləğv edilənədək; [4]

3.) beynəlxalq tibbi sanitariya qaydalarına və ya Azərbaycan Respublikasının tərəfdar çıxdığı dövlətlərarası müqavilələrə uyğun olaraq profilaktik peyvəndlər tələb olunan ölkələrə gediş-gəliş zamanı profilaktik peyvəndlərin aparılmasınaqədək. [5]

Dövlət sirri ilə işləməyə buraxılmış şəxslərin tanış olmağa buraxıldığı məlumatın məxfilik müddəti bitənədək, lakin 5 ildən çox olmamaq şərti ilə, xarici ölkəyə daimi yaşamağa getmək hüququ müvəqqəti məhdudlaşdırıla bilər. [6]

Hər hansı bir ölkədə fəvqəladə vəziyyət və ya insan həyatı, sağlamlığı və azadlığı üçün təhlükə yaranarsa, Azərbaycan Respublikasının Xarici İşlər Nazirliyi Azərbaycan Respublikasının əhalisini dərhal xəbərdar etməklə, vətəndaşlara həmin ölkəyə getməkdən müvəqqəti çəkinməyi tövsiyə edə bilər.

Maddə 2. Vətəndaşın ölkədən getmək və ölkəyə gəlmək hüququnun həyata keçirilməsi

Vətəndaşın ölkədən getmək və ya ölkəyə gəlmək hüququ bu Qanunla müəyyənləşdirilmiş qaydada yalnız Azərbaycan Respublikası vətəndaşının pasportu və beynəlxalq müqavilələrə uyğun olaraq xarici ölkəyə daxil olmaq üçün rəsmiləşdirilmiş icazə — viza əsasında həyata keçirilir. Xarici ölkədə pasportunu itirmiş, pasportu oğurlanmış və ya yarırsız hala düşmüş,

pasportunun etibarlıq müddəti bitmiş Azərbaycan Respublikası vətəndaşının ölkəyə qayıtmaq hüququ Azərbaycan Respublikasına qayıdış şəhadətnaməsi əsasında həyata keçirilir. Azərbaycan Respublikasına qayıdış şəhadətnaməsinin forması və həmin şəhadətnamənin verilməsi qaydası Azərbaycan Respublikasının müvafiq qanunu ilə təsdiq edilir.[7]

Azərbaycan Respublikasında qeydiyyatda olan və dənizçilik məqsədilə istifadə edilən gəmilərdə hər hansı dənizçi vəzifəsində işləyən vətəndaşın ölkədən getmək və ölkəyə gəlmək hüququ Azərbaycan Respublikasının Qanunu ilə təsdiq edilən "Dənizçinin şəxsiyyət sənədi haqqında" Əsasnaməyə uyğun olaraq həyata keçirilir. [8]

18 yaşına çatmamış vətəndaş ölkədən öz valideynlərinin və ya qanuni nümayəndəsinin notarius tərəfindən və ya qanunvericiliklə nəzərdə tutulmuş qaydada təsdiq edilmiş razılığı ilə kədə bilər. Valideynlərdən birinin razılığı olmadıqda yetkinlik yaşına çatmamış vətəndaşın ölkədən getməsi məsələsi məhkəmənin qərarı əsasında həll edilir.

18 yaşına çatmamış vətəndaşın daimi yaşayış üçün ölkədən getməsinə yalnız onun valideynlərinin hər birinin və ya qanuni nümayəndəsinin yazılı şəkildə ifadə edilmiş və notarius tərəfindən və ya qanunvericiliklə nəzərdə tutulmuş qaydada təsdiq edilmiş razılığı olduqda yol verilir. Əcnəbilər və ya vətəndaşlığı olmayan şəxslər tərəfindən övladlığa götürülmüş Azərbaycan Respublikasının vətəndaşı olan uşaq ölkədən yalnız onun övladlığa götürülməsi haqqında məhkəmənin qanuni qüvvəyə minmiş qətnaməsi və övladlığa götürmə haqqında şəhadətnamə təqdim edilməklə qanunvericilikdə nəzərdə tutulmuş qaydada gedə bilər.[9]

Fəaliyyət qabiliyyətsizliyi məhkəmə tərəfindən təsdiq edilmiş vətəndaş ölkədən öz qanuni nümayəndəsinin notarius tərəfindən təsdiq edilmiş vəsatəti və ya məhkəmənin qərarı əsasında qanuni nümayəndəsinin müşayiəti ilə gedir.

Müddətli həqiqi hərbi xidmət keçən hərbi qulluqçular istisna olmaqla Azərbaycan Respublikası Silahlı Qüvvələrində və qanunvericilikdə nəzərdə tutulmuş digər qoşun birləşmələrində qulluq edən hərbi qulluqçular komandanlığın müəyyən olunmuş qaydada rəsmiləşdirilmiş, icazəsi olduqda Azərbaycan Respublikasından gedə bilərlər. [10]

Səfərbərlik elan edildikdə, Azərbaycan Respublikasına gəlmə və Azərbaycan Respublikasından getmənin xüsusi qaydalarını müvafiq icra hakimiyyəti orqanı müəyyən edir[11]

Maddə 3. Azərbaycan Respublikası vətəndaşının pasportu

Azərbaycan Respublikası vətəndaşının pasportu (bundan sonra — pasport) Azərbaycan Respublikasının ərazisindən kənarında vətəndaşın şəxsiyyətini təsdiq edən, habelə ona ölkədən getmək və ölkəyə gəlmək hüququnun həyata keçirilməsi üçün verilən vahid sənəddir.

Pasport 18 yaşına çatmış müstəsna hallarda işə təhsil almaq, beynəlxalq tədbirlərdə iştirak etmək, müalicə olunmaq və ya daimi yaşamaq üçün xaricə gedən 18 yaşına çatmamış Azərbaycan Respublikası vətəndaşına bu Qanunla müəyyən edilmiş qaydada verilir və bütün ölkələrə getmək üçün etibarlıdır. [12]

Pasportun Azərbaycan Respublikasının Milli Məclisi tərəfindən təsdiq edilən ümumvətəndaş, xidməti, diplomatik tipləri vardır.

Pasport Azərbaycan Respublikasının mülkiyyətidir, onun vətəndaşdan alınması və ya girov götürülməsi Azərbaycan Respublikasının qanunvericiliyində nəzərdə tutulan hallar istisna olunmaqla qəti qadağandır.

Hər bir vətəndaş pasportu möhkəm saxlamağa borcludur. Pasport itdikdə vətəndaş pasport verən dövlət orqanlarına, belə hadisə xaricdə baş verərsə, Azərbaycan Respublikasının diplomatik nümayəndəliyinə və ya konsulluğuna dərhal məlumat verməlidir. Azərbaycan Respublikasının diplomatik nümayəndəlikləri və ya konsulluqları Azərbaycan Respublikasının müvafiq icra hakimiyyəti orqanı ilə birlikdə belə vətəndaşları qısa müddət ərzində Azərbaycan Respublikasına qayıtmaq hüququ verən sənədlə təmin edirlər. [13]

Vətəndaş öldükdə onun pasportu, habelə etibarlıq müddəti qurtarmış pasport müvafiq dövlət orqanına təhvil verilir.

Maddə 4. Ümumvətəndaş pasportu

Ümumvətəndaş pasportu vətəndaş müraciət etdikdən sonra bir ay müddətində, Azərbaycan Respublikasının qanunvericiliyində nəzərdə tutulmuş hallarda beş iş günü müddətində, müstəsna hallarda isə (Azərbaycan Respublikası vətəndaşının və ya onunla gedən şəxsin (şəxslərin) təcili müalicəsi, yaxud xaricdə yaşayan yaxın qohumunun ağır xəstəliyi, ölümü və ya digər müstəsna hallar) iki iş günü müddətində onun ərizəsi, şəxsiyyət vəsiqəsi, fotosəkli, dövlət rüsumunun ödənilməsi barədə qəbz və zəruri hallarda Azərbaycan Respublikasının vətəndaşlığını təsdiq edən sənədlər əsasında yaşadığı yerin daxili işlər orqanı tərəfindən verilir.[14]

Vətəndaş ölkədən yetkinlik yaşına çatmamış uşaqları ilə birlikdə gedərsə, bu halda onun ümumvətəndaş pasportuna həmin uşaqlar yazılmalı və fotosəkilləri yapışdırılmalıdır. [15]

Ümumvətəndaş pasportunun verilməsi üçün dövlət rüsumu alınır. [16]

Ümumvətəndaş pasportu on illik müddətə verilir.[17]

Maddə 5. Xidməti pasport

Xidməti pasport xidməti işlə əlaqədar xarici ölkələrə ezam olunan siyahısı müvafiq icra hakimiyyəti orqanı tərəfindən təsdiq edilən vəzifəli şəxslərə, o cümlədən Azərbaycan Respublikasının müvafiq icra hakimiyyəti orqanı, Milli Məclisi, Hesablama Palatası aparatlarının, Azərbaycan Respublikası Prokurorluğunun, Mərkəzi Bankının, Mərkəzi Bank yanında Maliyyə Monitorinqi Xidmətinin, müvafiq icra hakimiyyəti orqanlarının məsul işçilərinə, hakimlərə, Mərkəzi Seçki Komissiyasının üzvlərinə, Naxçıvan Muxtar Respublikası Ali Məclisinin deputatlarına, Naxçıvan Muxtar Respublikası Ali Məclisinin və müvafiq icra hakimiyyəti orqanının aparatlarının məsul işçilərinə, müvafiq icra hakimiyyəti orqanlarının başçılarına və onların müavinlərinə, Azərbaycan Respublikasının xarici ölkələrdəki nümayəndəliklərinin inzibati-texniki işçilərinə, onlar üç aydan artıq xarici ölkələrdə işləyərsə onların arvadına (ərinə) və 18 yaşına çatmış əmək qabiliyyəti olmayan uşaqlarına, beynəlxalq xətlərdə çalışan dəniz və hava gəmiləri, dəmir yolu, avtonəqliyyat işçilərinə verilir. Xidməti pasport müvafiq dövlət orqanları rəhbərlərinin təqdimatı daxil olduqda ən gec beş iş günü keçəndək Azərbaycan Respublikasının müvafiq icra hakimiyyəti orqanı tərəfindən sahiblərinin səlahiyyət müddətinə və ya beş illik müddətə verilir.[18]

Xidməti pasportun verilməsi üçün şərti maliyyə vahidi on misli məbləğində dövlət rüsumu alınır.[19]

Azərbaycan Respublikasının xaricdə olan səlahiyyətli şəxsləri bu pasportun sahibinə xaricdə xidməti vəzifələrini yerinə yetirməkdə kömək göstərməyə borcludurlar.

Maddə 6. Diplomatik pasport

Diplomatik pasport Azərbaycan Respublikasının Xarici İşlər Nazirliyi tərəfindən: [20]

1) öz vəzifələrini icra etməyə başladıqdan ən gec 15 gün keçənədək Azərbaycan Respublikasının Prezidentinə, Azərbaycan Respublikası Milli Məclisinin deputatlarına, Azərbaycan Respublikası Hesablama Palatasının sədrinə, sədr müavininə və auditorlarına, Nazirlər Kabinetinin üzvlərinə, Konstitusiya Məhkəməsinin, Ali Məhkəmənin hakimlərinə, apellyasiya məhkəmələrinin sədrlərinə, Ağır cinayətlərə dair işlər üzrə məhkəmənin sədrinə, Ağır cinayətlərə dair işlər üzrə hərbi məhkəmənin sədrinə, Baş prokurora və onun müavinlərinə, Azərbaycan Respublikasının İnsan hüquqları üzrə müvəkkilinə (ombudsmana), Məhkəmə-Hüquq Şurasının üzvlərinə, Mərkəzi Bankın sədrinə və onun müavinlərinə, Mərkəzi Bank yanında Maliyyə Monitorinqi Xidmətinin direktoruna, Azərbaycan Respublikası Mərkəzi seçki komissiyasının sədrinə, Azərbaycan Respublikası Prezidenti, Milli Məclisi, Hesablama Palatası, Nazirlər Kabineti, Konstitusiya Məhkəməsi aparatlarının rəhbər işçilərinə (şöbə müdirləri də daxil olmaqla yuxarı vəzifəliyə), mərkəzi icra hakimiyyəti orqanlarının rəhbərlərinə, diplomatik xidmət əməkdaşlarına, həmçinin Naxçıvan Muxtar Respublikası Ali Məclisinin sədrinə və onun müavinlərinə, Nazirlər Kabinetinin üzvlərinə, Naxçıvan Muxtar Respublikası Ali Məhkəməsinin sədrinə və sədr müavininə, Naxçıvan Muxtar Respublikasının Prokuroruna;[21]

2) Azərbaycan Respublikası Prezidentinin, Azərbaycan Respublikası Milli Məclis sədrinin və istisna hallarda Azərbaycan Respublikası xarici işlər nazirinin sərəncamına əsasən beynəlxalq konfranslarda, müşavirələrdə və danışıqlarda, BMT Baş Məclisinin sessiyalarında, BMT-nin orqanlarında, beynəlxalq təşkilatların konfranslarında, dövlətlərarası görüş və əlaqələrdə Azərbaycan Respublikasını təmsil edən nümayəndə heyətlərinin üzvlərinə və xüsusi nümayəndələrə;

3) Azərbaycan Respublikası Prezidentinin, Milli Məclisi sədrinin, Baş nazirin, Konstitusiya Məhkəməsi sədrinin, xarici işlər nazirinin, habelə xaricə 3 aydan artıq müddətə ezam olunan, yuxarıda sadalanan digər şəxslərlə birlikdə gedən arvadına (ərinə) və 18 yaşına çatmış ərdə olmayan qızına; [22]

4) diplomatik korrespondensiyaları daşıyan feldyeger rabitəsi orqanının əməkdaşlarına verilir. [23]

Diplomatik pasportun verilməsi üçün dövlət rüsumu alınmır.

Diplomatik pasportda onun sahibinin yetkinlik yaşına çatmamış uşaqları yazıla bilər və belə halda pasporta onların fotosəkilləri də yapışdırılır. Sahibi olmadan bu pasportdan ailə üzvlərinin ölkədən getmək və ya ölkəyə gəlmək üçün istifadə etməsi qadağandır. [24]

Diplomatik pasport onun sahibinə beş il və ya xüsusi səlahiyyətlərin yerinə yetirilməsi üçün nəzərdə tutulmuş müddətə verilir.

Azərbaycan Respublikasının Prezidentinə, Milli Məclisinin sədrinə, Baş nazirinə, Konstitusiya Məhkəməsinin sədrinə, xarici işlər nazirinə isə diplomatik pasport ömürlük verilir.

Həmin pasport xaricdə diplomatik immunitətdən istifadə etmək hüququ verir. Bütün səlahiyyətli şəxslər diplomatik pasport sahibinə, həmin pasportda yazılmış şəxslərə sərəhədi sərbəst və təhlükəsiz keçməkdə, digər zəruri hallarda kömək və havadarlıq göstərməyə borcludurlar.

Maddə 7. Pasportda göstərilən məlumatlar

Tiplərindən asılı olmayaraq hər bir pasportda:

- 1) Azərbaycan Respublikasının adı, dövlət gerbi, ölkənin kodu, pasportun tipi, seriyası və nömrəsi, sahibinin soyadı, adı, atasının adı, vətəndaşlığı, doğulduğu yer və tarix, cinsi, qan qrupu, pasportu verən orqanın adı, verilmə tarixi, pasport sahibinin şəxsi imzası, onunla birgə gedən 18 yaşına çatmamış uşaqların soyadı, adı, cinsi və doğulduğu tarix, pasporta aid olan tələblər göstərilir; [25]
- 2) pasport sahibinin fotosəkli əks olunur; [26]
- 3) xarici ölkəyə daxil olmaq üçün rəsmiləşdirilmiş icazələr (vizalar) və digər xüsusi (gömrük və sərəhəd məntəqələrini keçməsi barədə) qeydlər edilir.

Bundan əlavə xidməti pasportda bu Qanunun 5-ci maddəsinin üçüncü hissəsində, diplomatik pasportda isə bu Qanunun 6-cı maddəsinin beşinci hissəsində nəzərdə tutulmuş hallar və belə pasportların etibarlıq müddəti, uzadılmış etibarlıq müddəti, bu müddəti uzadan orqanın adı, uzadılma tarixi göstərilir.

Pasportdakı yazılar Azərbaycan Respublikasının dövlət dilində və ingilis dilində göstərilir və müvafiq dövlət orqanlarının məsul əməkdaşı tərəfindən imza və möhürlə təsdiq edilir. [27]

Maddə 8. Pasport verilməsi haqqında ərizə (vəsətət)

Pasport vətəndaşların (onun valideynlərindən birinin və ya qanuni nümayəndəsinin) müvafiq dövlət orqanına ərizəsi və ya müəssisənin, idarənin, təşkilatın vəsatəti əsasında verilir.

Ümumvətəndaş pasportunun verilməsi haqqında ərizəyə dövlət rüsumunun ödənilməsi barədə qəbz, fotosəkillər, 18 yaşına çatmamış uşaqların valideynlərinin və ya qanuni nümayəndələrinin razılığı, bu Qanunun 9-cu maddəsinin birinci hissəsində nəzərdə tutulan, ərizəyə təcili baxılmasını şərtləndirən hallar olduqda isə həmin halları təsdiqləyən sənədlər əlavə edilməlidir.

Maddə 9. Pasport verilməsi haqqında ərizəyə (vəsətətə) baxılması

Pasport verilməsi haqqında vətəndaşın ərizəsinə (müəssisənin, idarənin, təşkilatın vəsatətinə) pasportun tipindən asılı olaraq bu Qanunun 4, 5 və ya 6-cı maddələrində nəzərdə tutulmuş müddətlərdə, əkər səfər xaricə gedən şəxsin və ya onunla gedən şəxslərin təcili müalicəsi, yaxud xaricdə yaşayan qohumunun ağır xəstəliyi və ya ölümü ilə bağlıdırsa, bu faktları təsdiqləyən sənəd təqdim edildikdən ən gec 48 saat keçənədək baxılır.

Bu Qanunun 1-ci maddəsinin birinci hissəsinin 2-ci və 3-cü bəndlərində, ikinci hissəsində nəzərdə tutulmuş hallarda pasport verilməsi haqqında xahiş səbəbləri yazılı şəkildə ərizəçinin (vəsətət verənin) nəzərinə çatdırılmaqla rədd edilir və onların təkrar ərizəsinə (vəsətətinə) imtinanı doğuran səbəblər aradan qaldırıldıqdan sonra baxılır. [28]

Vətəndaş haqqında yalan məlumat yazılmış və ya qüvvədən düşmüş sənəd təqdim olunubsa, pasportun verilməsindən imtina edilir və həmin məsələyə yalnız yeni sənədlər təqdim edildikdən sonra baxıla bilər.

Dövlət sirrinin və ya hərbi sirrin mühafizəsi ilə əlaqədar pasportun verilməsindən imtina yalnız Azərbaycan Respublikasının qanunvericiliyində nəzərdə tutulmuş hallarda edilir.

Pasportun verilməsi haqqında ərizəyə (vəsatətə) baxılmasının süründürülməsindən və ya buna imtina edilməsindən vətəndaş inzibati qaydada və (və ya) məhkəməyə şikayət edə bilər.[29]

Maddə 10. Pasportun dəyişdirilməsi

Vətəndaşın soyadı, adı, atasının adı dəyişdirildikdə və ya pasportdakı yazılarda dəqiqlik müəyyən edildikdə, yaxud pasport yararsız hala düşdükdə vətəndaş pasportu dəyişdirməlidir.

Ümumvətəndaş pasportunun dəyişdirilməsi üçün dövlət rüsumu alınır. [30]

Pasport bu Qanunun 8-ci və 9-cu maddələrində nəzərdə tutulmuş qaydada dəyişdirilir.

Maddə 11. Xaricə daimi yaşayış üçün gedən vətəndaşların hüquqi vəziyyəti

Xaricə daimi yaşayış üçün gedən vətəndaşlar:

Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası ilə verilmiş bütün hüquqlardan, o cümlədən Azərbaycan Respublikasının qanunvericiliyi ilə müəyyənləşdirilmiş qaydada pensiya təminatı hüququndan istifadə edir və öhdələrinə düşən vəzifələri daşıyırlar;

Azərbaycan Respublikasının qanunvericiliyi ilə müəyyənləşdirilmiş qaydada mülki dövriyyədən çıxarılmış əşyalar istisna olmaqla onlara və ailə üzvlərinə məxsus əmlakı xaricə apara bilərlər. Mədəni və tarixi sərvət sayılan incəsənət əşyalarının və digər dəyərli əşyaların xaricə aparılması Azərbaycan Respublikasının qanunvericiliyi ilə tənzimlənir;

Azərbaycan Respublikasının xaricdəki konsulluğunda uçota alınırırlar və onların pasportlarında müvafiq qeydlər edilir;

Azərbaycan Respublikasının məhkəmə qətnamələri üzrə alimentləri və ya başqa mülki öhdəlikləri yaşayış yerindən asılı olmayaraq vaxtında ödəməlidirlər;

ölkəyə müvəqqəti yaşamaq üçün pasport vasitəsi ilə gəlirlər daimi yaşayış üçün ölkəyə qayıtmaqdan ötrü isə onların pasportlarında Azərbaycan Respublikasının xaricdəki konsulluğunda uçotdan çıxarılma barədə qeyd olmalıdır.

Maddə 12. Əcnəbilərin Azərbaycan Respublikasına gəlməsi və Azərbaycan Respublikasından getməsi

Əcnəbilər və vətəndaşlığı olmayan şəxslər (bundan sonra—əcnəbilər) Qanunda nəzərdə tutulmuş qaydada xüsusi ayrılmış nəzarət məntəqələrindən keçmək şərti ilə şəxsi pasportları və beynəlxalq müqavilələrə uyğun olaraq rəsmiləşdirilmiş icazə—viza əsasında Azərbaycan Respublikasına kələ və Azərbaycan Respublikasından kədə bilərlər. Azərbaycan Respublikasında müvəqqəti və ya daimi yaşamaq üçün icazə almış əcnəbilər şəxsi pasportları (digər sərhədkeçmə sənədləri) və Azərbaycan Respublikasının müvafiq icra hakimiyyəti orqanı tərəfindən verilmiş müvəqqəti və

ya daimi yaşamaq üçün icazə vəsiqələri əsasında Azərbaycan Respublikasından gedə və Azərbaycan Respublikasına qayıda bilərlər.[31]

Əcnəbilərə Azərbaycan Respublikasına gəlmək yalnız aşağıdakı hallarda qadağan edilir:

- 1) milli təhlükəsizliyin, yaxud ictimai asayişin mühafizəsi mənafeyi tələb edirsə;
- 2) bu, Azərbaycan Respublikası vətəndaşlarının və digər şəxslərin hüquqlarının və qanuni mənafehlərinin qorunması üçün zəruridirsə;
- 3) şəxs Azərbaycan Respublikasına əvvəlki gəlişi zamanı Azərbaycan Respublikası qanunlarının tələblərini pozmuşsa;
- 4) Azərbaycan Respublikasına kəlməsi haqqında vəsatət qaldırarkən şəxs özü haqqında yalan məlumat vermişsə;
- 5) ruhi və ya yoluxucu xəstəliklərə tutulmuş şəxsin Azərbaycan Respublikasına kəlməsi əhalinin sağlamlığı üçün təhlükə törədirsə (belə təhlükə törətməyən və öz hesablarına, ya da qanuni qəyyumlarının və ya nümayəndələrinin maddi himayəsi ilə müalicəyə gələn şəxslər istisna təşkil edir).
- 6) şəxs əvvəllər Azərbaycan Respublikasının hüduqlarından kənara çıxarılmışsa;
- 7) şəxsin Azərbaycan Respublikasına daxil olması arzuolunmaz hesab edilmişsə.[32]

Azərbaycan Respublikasının bağladığı dövlətlərarası müqavilələrə uyğun olaraq Azərbaycan Respublikasının Prezidentinin təklifi üzrə Azərbaycan Respublikasının Milli Məclisi əcnəbilərin Azərbaycan Respublikasına kəlməsinin şəxsi pasporta əsaslanan vizasız (sadələşdirilmiş) qaydasını müəyyənləşdirə bilər.

Əcnəbinin Azərbaycan Respublikasında müvəqqəti olma müddəti ona verilmiş vizada göstərilən ölkədə qalma müddəti ilə müəyyən edilir.

Viza tələb olunmayan qaydada Azərbaycan Respublikasına gələn əcnəbinin Azərbaycan Respublikasında müvəqqəti olma müddəti 90 gündən artıq ola bilməz. Bu müddət bitdikdən sonra müvafiq icra hakimiyyəti orqanı tərəfindən əcnəbinin Azərbaycan Respublikasında müvəqqəti olma müddəti uzadılmamışdırsa, ona Azərbaycan Respublikasında müvəqqəti yaşamağa icazə verilməmişdirsə və ya belə icazə verilməsi üçün ondan ərizə qəbul edilməmişdirsə, o, Azərbaycan Respublikasının ərazisini tərk etməlidir.

Əcnəbilərin Azərbaycan Respublikasında müvəqqəti olma müddətinin uzadılması qaydaları müvafiq icra hakimiyyəti orqanı tərəfindən müəyyən edilir.[33]

Viza əsasında və ya viza tələb olunmayan qaydada Azərbaycan Respublikasına gələn və müvafiq icra hakimiyyəti orqanı tərəfindən ölkə ərazisində müvəqqəti olma müddəti uzadılmış əcnəbi şəxsi pasportunu (digər sərhədkeçmə sənədini) və müvəqqəti olma müddətinin uzadılması haqqında qərarı təqdim edərək dövlət sərhədinin buraxılış məntəqələrindən keçməklə ölkəni tərk edə bilər.[34]

Əcnəbilərin Azərbaycan Respublikasından getməsi aşağıdakı hallarda müvəqqəti məhdudlaşdırıla bilər: [35]

- 1) onların getməsi milli təhlükəsizliyin təmin edilməsi mənafeyinə zidd olarsa — bu əsas aradan qalxanadək;
- 2) onlar cinayət işi üzrə şübhəli və ya təqsirləndirilən şəxs qismində tanınmışdırlarsa - barələrində cinayət təqibi üzrə icraat başa çatanaadək; [36]
- 3) onlar cinayət törətdiyinə görə məhkum olunublarsa — cəza çəkməkdən azad olunana, yaxud cəzanı tam çəkənədək;
- 4) məhkəmədə onlara qarşı mülki iddia verilibsə — müvafiq olaraq Azərbaycan Respublikasının qanunvericiliyi ilə müəyyənləşdirilmiş qaydada mülki iş üzrə qərar qüvvəyə minənədək.

Qanunvericiliklə nəzərdə tutulmuş qaydada profilaktik peyvəndlərin aparılmaması Azərbaycan Respublikasında daimi yaşayan əcnəbilərin beynəlxalq tibbi sanitariya qaydalarına və ya Azərbaycan Respublikasının tərəfdar çıxdığı dövlətlərarası müqavilələrə uyğun olaraq profilaktik peyvəndlər tələb olunan ölkələrə gediş-gəlişin dayandırılması və ya məhdudlaşdırılması ilə nəticələnir. [37]

Azərbaycan Respublikasına gələn və Azərbaycan Respublikasından gedən əcnəbilər Azərbaycan Respublikasının Nazirlər Kabinetinin müəyyən etdiyi qaydada müvafiq dövlət orqanlarında qeydiyyatdan keçməlidirlər.[38]

Maddə 13. Giriş və tranzit vizaları [39]

Giriş vizası əcnəbilərə Azərbaycan Respublikasının ərazisinə ümumi qaydada gəlmək üçün verilir. Onun etibarlıq müddəti birdəfəlik giriş-çıxış üçün üç gündən üç ayadək, çoxdəfəlik giriş-çıxış üçün isə — bir ildən iki ilədək müəyyən olunur. Bu müddətdə vizadan istifadə olunmazsa o, qüvvədən düşür. [40]

Qayıdış vizası şəxsi pasportu olan əcnəbilərə Azərbaycan Respublikasından gedərkən müraciət etdikləri halda yenidən Azərbaycan Respublikasının ərazisinə bir ayadək müddətə gəlmək üçün verilə bilər. Bu viza Azərbaycan Respublikasından getmə günündən altı ay ərzində istifadə olunmazsa, qüvvədən düşür.

Bir və ya çoxdəfəlik tranzit vizası başqa ölkələrə gedən əcnəbilərə Azərbaycan Respublikasının ərazisindən keçmək üçün verilir. Tranzit vizasında gedişin dayanacaqsız olması haqqında qeyd və ya möhür olmazsa onun sahibinə Azərbaycan Respublikasında ən çoxu 5 gün qalmaq imkanı verilir.

Çıxış vizası Azərbaycan Respublikasının ərazisində yaşayış üçün rəsmi icazəyə malik olan əcnəbilərə verilir. Çıxış vizasının verilməsi üçün dövlət rüsumu alınmır.

Azərbaycan Respublikasında qalmaq üçün əcnəbilər vizalarında göstərilən müddət qurtaranadək qabaqcadan onun uzadılması məsələsini həll etməli və ya ölkəni tərk etməlidirlər.[41]

Maddə 14. Vizaların rəsmiləşdirilməsi

Viza alınması üçün əcnəbilər gəlişin məqsəd və müddətini göstərməklə viza verilməsi haqqında ərizə ilə Azərbaycan Respublikasının səfirlikləri və konsulluqları vasitəsi ilə , müvafiq icra hakimiyyəti orqanı tərəfindən müəyyən edilmiş hallarda isə birbaşa Azərbaycan Respublikasının

Xarici İşlər Nazirliyinə müraciət edərək tələb olunan sənədləri və viza verilməsi üçün rüsum ödənilməsi barədə qəbzi ərizəyə əlavə etməlidirlər.[42]

Viza verilməsi haqqında əcnəbilərin ərizələrinə əlavə edilən sənədlərin siyahısını Azərbaycan Respublikasının Xarici İşlər Nazirliyi, onlardan tutulan dövlət rüsumunun məbləği isə qanunla müəyyən edilir. [43]

Viza verilməsi haqqında əcnəbilərin ərizələrinə Azərbaycan Respublikasının Xarici İşlər Nazirliyi və ya Azərbaycan Respublikasının səfirlikləri və konsulluqları onlara müraciət olunduğu gündən ən gec bir ay keçənədək, onların səfəri təcili müalicəsi, yaxud Azərbaycan Respublikasında yaşayan qohumunun ağır xəstəliyi və ya ölümü ilə bağlıdırsa, bu faktları təsdiq edən sənəd təqdim olunduqdan ən gec 48 saat keçənədək baxırlar. Bu Qanunun 12-ci maddəsinin ikinci hissəsində nəzərdə tutulmuş hallarda viza verilməsi haqqında xahiş, səbəbləri yazılı şəkildə ərizəçinin nəzərinə çatdırılmaqla rədd edilir və onun təkrar ərizəsinə imtinanı doğuran səbəblər aradan qaldırıldıqdan sonra baxılır.

Viza verilməsi haqqında ərizəyə baxılmasında süründürməçiliyə yol verilməsindən və ya ərizəyə baxmaqdan imtina edilməsindən əcnəbilər inzibati qaydada və (və ya) məhkəməyə şikayət edə bilərlər.[44]

Maddə 15. Azərbaycan Respublikasına pasportsuz və ya vizasız gələn əcnəbilər

Bu Qanunun tələblərini pozaraq pasportsuz, vizasız və ya etibarlı olmayan pasport və digər sənədlərlə Azərbaycan Respublikasının sərhədini keçən əcnəbilər geri qaytarılırlar. Belə şəxslərdən pasport və sənədlərini yolda itirdiklərini bildirənlərin Daxili İşlər Nazirliyinin aparacağı təhqiqata qədər, lazım gələrsə, ən yaxın rayonun icra hakimiyyəti başçısının müəyyənləşdirəcəyi yerdə yerləşdirmək şərti ilə qəbul edilməsi mümkündür.

Maddə 16. Bu Qanunu pozmağa görə məsuliyyət

Pasporta yalan məlumatlar daxil edildikdə, pasport itirildikdə, qəsdən korlandıqda, oğurlandıqda, saxtalaşdırıldıqda, satıldıqda, qanunsuz hazırlandıqda və ya istifadə edildikdə, yaxud ölkədən getməyin və ölkəyə gəlməyin bu Qanunla müəyyənləşdirilmiş qaydaları pozulduqda təqsirli şəxslər Azərbaycan Respublikasının qanunvericiliyində nəzərdə tutulmuş qaydada inzibati və cinayət məsuliyyəti daşıyırlar.

Maddə 17. Beynəlxalq müqavilələrin tətbiqi

Azərbaycan Respublikasının beynəlxalq müqaviləsində müəyyənləşdirilmiş qaydalar bu Qanunda nəzərdə tutulandıqlardan fərqli olarsa, beynəlxalq müqavilənin qaydaları tətbiq olunur.

Azərbaycan Respublikasının Prezidenti

Heydər ƏLİYEV.

Bakı şəhəri, 14 iyun 1994-cü il.

№ 813.

İSTİFADƏ OLUNMUŞ MƏNBƏ SƏNƏDLƏRİNİN SİYAHISI

1. 12 may 1995-ci il tarixli 1035 nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikası Ali Sovetinin məlumatı, 1995-ci il, № 14, maddə 237)
2. 25 aprel 1997-ci il tarixli 284-IQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 1997-ci il, № 5, maddə 385)
3. 26 iyun 1997-ci il tarixli 357-IQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 1997-ci il, № 6, maddə 493)
4. 14 noyabr 1997-ci il tarixli 399-IQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 1998-ci il, № 2, maddə 70)
5. 26 dekabr 2000-ci il tarixli 48-IIQ nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2000-ci il, № 12, maddə 835)
6. 20 fevral 2001-ci il tarixli 88-IIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2001-ci il, № 3, maddə 143)
7. 24 aprel 2001-ci il tarixli 124-IIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2001-ci il, № 6, maddə 378)
8. 5 oktyabr 2001-ci il tarixli 181-IIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2001-ci il, № 11, maddə 674)
9. 19 oktyabr 2001-ci il tarixli 210-IIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2002-ci il, № 1, maddə 4)
10. 2 iyul 2002-ci il tarixli 356-IIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2002-ci il, № 8, maddə 463)
11. 30 aprel 2004-cü il tarixli 643-IIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2004-cü il, № 7, maddə 505)
12. 4 mart 2005-ci il tarixli 850-IIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2005-ci il, № 3, maddə 152)
13. 1 sentyabr 2005-ci il tarixli 980-IIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (“Azərbaycan” qəzeti, 25 oktyabr 2005-ci il)
14. 23 dekabr 2005-ci il tarixli 32-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2006-cı il, № 2, maddə 64)

15. 30 dekabr 2005-ci il tarixli 51-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2006-cı il, № 1, maddə 3)
16. 3 mart 2006-cı il tarixli. 72-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2006-cı il, № 3. maddə 219)
17. 21 aprel 2006-cı il tarixli 99-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2006-cı il, № 4, maddə 319)
18. 20 oktyabr 2006-cı il tarixli 171-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2006-cı il, № 11, maddə 933)
19. 20 oktyabr 2006-cı il tarixli 168-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2006-cı il, № 12, maddə 1006)
20. 19 dekabr 2006-cı il tarixli 203-IIIQD nömrəli Qanun (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2006-cı il, № 12, maddə 1029)
21. 28 noyabr 2006-cı il tarixli 182-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (“Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2006-cı il, № 12, maddə 1017)
22. 16 iyun 2007-ci il tarixli 385-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2007-ci il, № 7, maddə 712)
23. 16 iyun 2007-ci il tarixli 386-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2007-ci il, № 8, maddə 753)
24. 9 oktyabr 2007-ci il tarixli 430-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2007-ci il, № 11, maddə 1053)
25. 1 fevral 2008-ci il tarixli 542-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2008-ci il, № 3, maddə 158)
26. 13 iyun 2008-ci il tarixli 649-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (“Azərbaycan” qəzeti, 27 avqust 2008-ci il, № 190, Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2008-ci il, № 8, maddə 699)
27. 24 iyun 2008-ci il tarixli 658-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (“Azərbaycan” qəzeti 7 avqust 2008-ci il, № 173, Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2008-ci il, № 8, maddə 701)
28. 2 oktyabr 2008-ci il tarixli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (“Azərbaycan” qəzeti, 31 oktyabr 2008-ci il, № 243, Azərbaycan Respublikasının qanunvericilik toplusu, 2008-ci il, № 10, maddə 886)
29. 30 iyun 2009-cu il tarixli 858-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (“Azərbaycan” qəzeti 28 iyul 2009-cu il, № 163, Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2009-cu il, № 07, maddə 519)
30. 1 fevral 2010-cu il tarixli 945-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (“Azərbaycan” qəzeti 18 mart 2010-cu il, № 61 ,Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2010-cu il, № 3, maddə 166)

31. 5 mart 2010-cu il tarixli 972-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu ("Azərbaycan" qəzeti, 17 aprel 2010-cu il, № 81, Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2010-cu il, № 04, maddə 276)

32. 30 sentyabr 2010-cu il tarixli 1075-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu ("Azərbaycan" qəzeti 14 noyabr 2010-cu il, № 252)

QANUNA EDİLMİŞ DƏYİŞİKLİK VƏ ƏLAVƏLƏRİN SİYAHISI

[1] 20 fevral 2001-ci il tarixli 88-IIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2001-ci il, № 3, maddə 143) ilə 1-ci maddənin birinci abzasında "məhdudlaşdırıla bilər" sözləri "məhdudlaşdırıla, 4-cü bənddə nəzərdə tutulan hallarda isə eyni zamanda dayandırıla bilər" sözləri ilə əvəz edilmişdir.

[2] 20 oktyabr 2006-cı il tarixli 171-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2006-cı il, № 11, maddə 933) ilə 1-ci maddənin birinci hissəsindən 1-ci bənd çıxarılmışdır və həmin maddəyə yeni məzmununda üçüncü hissə əlavə edilmişdir.

[3] 16 iyun 2007-ci il tarixli 386-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2007-ci il, № 8, maddə 753) ilə 1-ci maddədə ikinci hissə çıxarılmışdır, üçüncü və dördüncü hissələr müvafiq olaraq ikinci və üçüncü hissələr hesab edilmişdir.

[4] 2 oktyabr 2008-ci il tarixli 694-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu ("Azərbaycan" qəzeti, 31 oktyabr 2008-ci il, № 243, Azərbaycan Respublikasının qanunvericilik toplusu, 2008-ci il, № 10, maddə 886) ilə 1-ci maddənin birinci hissəsinin 2-ci bəndi yeni redaksiyada verilmişdir.

əvvəlki redaksiyada deyilirdi:

2.) vətəndaş müəyyən edilmiş qaydada müddətli həqiqi hərbi xidmətə çağırıldıqda — müddətli həqiqi hərbi xidmət keçənədək və ya qanuna uyğun olaraq ondan azad edilənədək.

[5] 20 fevral 2001-ci il tarixli 88-IIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2001-ci il, № 3, maddə 143) ilə 1-ci maddənin birinci hissəsinə 4-cü bənd əlavə edilmişdir.

[6] 23 dekabr 2005-ci il tarixli 32-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2006-cı il, № 2, maddə 64) ilə 1-ci maddəyə yeni ikinci hissə əlavə edilmiş və əvvəlki ikinci hissə üçüncü hissə hesab edilmişdir.

[7] 21 aprel 2006-cı il tarixli 99-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2006-cı il, № 4, maddə 319) 2-ci maddəsinin birinci hissəsinə ikinci və üçüncü cümlələr əlavə edilmişdir:

[8] 12 may 1995-ci il tarixli 1035 nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikası Ali Sovetinin məlumatı, 1995-ci il, № 14, maddə 237) ilə 2-ci maddəyə ikinci hissə əlavə edilmişdir. Maddənin əvvəlki ikinci, üçüncü və dördüncü hissələri müvafiq olaraq üçüncü, dördüncü və beşinci hissələr hesab edilmişdir.

19 dekabr 2006-cı il tarixli 203-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2006-cı il, № 12, maddə 1029) ilə 2-ci maddəsinin ikinci hissəsində "Azərbaycan Respublikası Ali Sovetinin təsdiq etdiyi "Dənizçi kitabçası haqqında" sözləri "Azərbaycan Respublikasının Qanunu ilə təsdiq edilən "Dənizçi pasportu haqqında" sözləri ilə əvəz edilmişdir.

1 fevral 2008-ci il tarixli 542-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu ("Azərbaycan" qəzeti 18 mart 2010-cu il, № 61, Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2010-cu il, № 3, maddə 166) ilə 2-ci maddəsinin ikinci hissəsində "Dənizçi pasportu haqqında" sözləri "Dənizçinin şəxsiyyət sənədi haqqında" sözləri ilə əvəz edilmişdir.

[9] 20 oktyabr 2006-cı il tarixli 168-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2006-cı il, № 12, maddə 1006) ilə 2-ci maddəsinin dördüncü hissəsinə ikinci cümlə əlavə edilmişdir.

[10] 25 aprel 1997-ci il tarixli 284-IQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 1997-ci il, № 5, maddə 385) ilə 2-ci maddəyə altıncı hissə əlavə edilmişdir.

[11] 3 mart 2006-cı il tarixli 72-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2006-cı il, № 3, maddə 219) ilə 2-ci maddəsinə yeddinci hissə əlavə edilmişdir.

[12] 25 aprel 1997-ci il tarixli 284-IQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 1997-ci il, № 5, maddə 385) ilə 3-cü maddənin ikinci hissəsi yeni redaksiyada verilmişdir. Əvvəlki redaksiyada deyilirdi:

“Pasport 18 yaşına çatmış Azərbaycan Respublikası vətəndaşına bu Qanunla müəyyənləşdirilmiş qaydada verilir və bütün ölkələrə getmək üçün etibarlıdır”.

14 noyabr 1997-ci il tarixli 399-IQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 1998-ci il, № 2, maddə 70) ilə 3-cü maddənin ikinci hissəsi yeni redaksiyada verilmişdir. Əvvəlki redaksiyada deyilirdi:

“Pasport 18 yaşına çatmış, müstəsna hallarda isə xaricə təhsil almaq və ya daimi yaşayış üçün gedən 16 yaşına çatmış Azərbaycan Respublikası vətəndaşına bu Qanunla müəyyənləşdirilmiş qaydada verilir və bütün ölkələrə getmək üçün etibarlıdır”.

[13] 30 dekabr 2005-ci il tarixli 51-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2006-cı il, № 1, maddə 3) ilə 3-cü maddənin beşinci hissəsinə üçüncü cümlə əlavə edilmişdir.

[14] 28 noyabr 2006-cı il tarixli 182-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2006-cı il, № 12, maddə 1017) ilə 4-cü maddədə birinci hissədə «vətəndaşın müraciətindən ən gec bir ay keçəndək» sözləri «vətəndaş müraciət etdikdən sonra bir ay müddətində, Azərbaycan Respublikasının qanunvericiliyində nəzərdə tutulmuş hallarda beş iş günü müddətində, müstəsna hallarda isə (Azərbaycan Respublikası vətəndaşının və ya onunla gedən şəxsin (şəxslərin) təcili müalicəsi, yaxud xaricdə yaşayan yaxın qohumunun ağır xəstəliyi, ölümü və ya digər müstəsna hallar) iki iş günü müddətində» sözləri ilə əvəz edilmişdir.

[15] 14 noyabr 1997-ci il tarixli 399-IQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 1998-ci il, № 2, maddə 70) ilə 4-cü maddənin ikinci hissəsində “yazılmalıdırlar” sözü “yazılmalı və fotoşəkilləri yapışdırılmalıdır” sözləri ilə əvəz edilmişdir.

[16] 26 iyun 1997-ci il tarixli 357-IQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 1997-ci il, № 6, maddə 493) ilə 4-cü maddənin üçüncü hissəsində “beş misli” sözləri “iyirmi misli” sözləri ilə əvəz edilmişdir.

26 dekabr 2000-ci il tarixli 48-IIQ nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2000-ci il, № 12, maddə 835) ilə 4-cü maddənin üçüncü hissəsində “minimum əmək haqqının” sözləri “şərti maliyyə vahidinin” sözləri ilə əvəz edilmişdir.

30 aprel 2004-cü il tarixli 643-IIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2004-cü il, № 7, maddə 505) ilə 4-cü maddənin üçüncü hissəsindən "şərti maliyyə vahidinin iyirmi misli məbləğində" sözləri çıxarılmışdır. Əvvəlki redaksiyada deyilirdi:

“Ümumvətəndaş pasportunun verilməsi üçün şərti maliyyə vahidinin iyirmi misli məbləğində dövlət rüsumu alınır”.

[17] 28 noyabr 2006-cı il tarixli 182-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (“Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2006-cı il, № 12, maddə 1017) ilə 4-cü maddəyə dördüncü hissə əlavə edilmişdir.

[18] 30 sentyabr 2010-cu il tarixli 1075-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (“Azərbaycan” qəzeti 14 noyabr 2010-cu il, № 252) ilə 5-ci maddənin birinci hissəsində yeni redaksiyada verilmişdir.

əvvəlki redaksiyada deyilirdi.

Xidməti pasport xidməti işlə əlaqədar xarici ölkələrə ezam edilən Azərbaycan Respublikası Prezidenti, Milli Məclisi, Hesablama Palatası, Nazirlər Kabineti aparatlarının, mərkəzi dövlət orqanlarının, prokurorluğun, Mərkəzi Bankın, Mərkəzi Bank yanında Maliyyə Monitorinqi Xidmətinin məsul işçilərinə, hakimlərə, Mərkəzi seçki komissiyalarının üzvlərinə, Naxçıvan Muxtar Respublikası Ali Məclisi və Nazirlər Kabinetinin məsul işçilərinə, şəhər, şəhərdə rayon və rayon xalq deputatları Sovetlərinin sədrələrinə, icra hakimiyyəti başçılarına və onların müavinlərinə, Azərbaycan Respublikasının xarici ölkələrdəki nümayəndəliklərinin inzibati-texniki işçilərinə, onlar üç aydan artıq xarici ölkələrdə işləyərsə onların arvadına (ərinə) və 18 yaşına çatmış ərdə olmayan qızlarına, habelə beynəlxalq xətlərdə çalışan dəniz və hava gəmiləri, dəmir yolu, avtonəqliyyat işçilərinə müvafiq dövlət orqanları rəhbərlərinin təqdimatı daxil olduqda ən gec on gün keçənədək Azərbaycan Respublikasının Xarici İşlər Nazirliyi tərəfindən sahiblərinin səlahiyyət müddətinə və ya beş illik müddətə verilir.

13 iyun 2008-ci il tarixli 649-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (“Azərbaycan” qəzeti, 27 avqust 2008-ci il, № 190, Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2008-ci il, № 8, maddə 699) ilə 5-ci maddənin birinci hissəsində “Nazirlər Kabineti” sözlərindən əvvəl “Hesablama Palatası, ” sözləri əlavə edilmişdir.

1 fevral 2010-cu il tarixli 945-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (“Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2010-cu il, № 3, maddə 166) ilə 5-ci maddənin birinci hissəsində "Milli Bankın" sözləri "Mərkəzi Bankın, Mərkəzi Bank yanında Maliyyə Monitorinqi Xidmətinin» sözləri ilə əvəz edilmişdir.

5 mart 2010-cu il tarixli 972-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (“Azərbaycan” qəzeti, 17 aprel 2010-cu il, № 81, Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2010-cu

il, № 04, maddə 276) ilə 5-ci maddəsində və 6-cı maddəsinin 1-ci bəndində “Milli Bankın” sözləri “Mərkəzi Bankın” sözləri ilə əvəz edilmişdir.

[19] 26 dekabr 2000-ci il tarixli 48-IIQ nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2000-ci il, № 12, maddə 835) ilə 5-ci maddənin ikinci hissəsində “minimum əmək haqqının” sözləri “şərti maliyyə vahidinin” sözləri ilə əvəz edilmişdir.

30 aprel 2004-cü il tarixli 643-IIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2004-cü il, № 7, maddə 505) ilə 5-ci maddənin ikinci hissəsindən "şərti maliyyə vahidinin on misli məbləğində" sözləri çıxarılmışdır.

[20] 13 iyun 2008-ci il tarixli 649-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (“Azərbaycan” qəzeti, 27 avqust 2008-ci il, № 190, Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2008-ci il, № 8, maddə 699) ilə 6-cı maddənin birinci hissəsinin 1-ci bəndində “Azərbaycan Respublikası Milli Məclisinin deputatlarına” sözlərindən sonra “Azərbaycan Respublikası Hesablama Palatasının sədrinə, sədr müavininə və auditorlarına” sözləri və “Milli Məclisi,” sözlərindən sonra “Hesablama Palatası” sözləri əlavə edilmişdir.

[21] 24 aprel 2001-ci il tarixli 124-IIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (“Azərbaycan” qəzeti 18 mart 2010-cu il, № 61 ,Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2010-cu il, № 3, maddə 166) ilə 6-cı maddənin 1-ci hissəsinin 1-ci bəndi yeni redaksiyada verilmişdir. Əvvəlki redaksiyada deyilirdi:

“1) öz vəzifələrini icra etməyə başladıqdan ən gec 15 gün keçənədək Azərbaycan Respublikasının Prezidentinə, Azərbaycan Respublikasının xalq deputatlarına, Nazirlər Kabinetinin üzvlərinə, Konstitusiya Məhkəməsinin, Ali Məhkəmənin, Ali Arbitraj Məhkəməsinin üzvlərinə, Baş prokurora və onun müavinlərinə, Milli Bankın sədrinə və onun müavinlərinə, Azərbaycan Respublikası xalq deputatları seçkiləri üzrə, Azərbaycan Respublikası Prezidenti seçkiləri üzrə Mərkəzi seçki komissiyalarının, Azərbaycan Respublikası Mərkəzi referendum komissiyasının sədrələrinə, Azərbaycan Respublikası Prezidenti, Ali Soveti, Nazirlər Kabineti aparatlarının rəhbər işçilərinə (şöbə müdirləri də daxil olmaqla yuxarı vəzifəliyə), mərkəzi dövlət orqanlarının rəhbərlərinə, diplomatik vəzifələrdə çalışan, şəxslərə, həmçinin Naxçıvan Muxtar Respublikası Ali Məclisinin sədrinə, onun müavinlərinə, Nazirlər Kabinetinin üzvlərinə, Naxçıvan Muxtar Respublikası Ali Məhkəməsinin sədrinə və Naxçıvan Muxtar Respublikasının Prokuroruna;”.

19 oktyabr 2001-ci il tarixli 210-IIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2002-ci il, № 1, maddə 4) ilə 6-cı maddənin birinci hissəsinin 1-ci bəndində "Nazirlər Kabineti aparatlarının rəhbər işçilərinə" sözləri "Nazirlər Kabineti, Konstitusiya Məhkəməsi aparatlarının rəhbər işçilərinə" sözləri ilə əvəz edilmişdir.

2 iyul 2002-ci il tarixli 356-IIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2002-ci il, № 8, maddə 463) ilə 6-cı maddənin birinci

hissəsinin 1-ci bəndində "Baş prokurora və onun müavinlərinə," sözlərindən sonra "Azərbaycan Respublikasının İnsan hüquqları üzrə müvəkkilinə (ombudsmana)," sözləri əlavə edilmişdir.

1 sentyabr 2005-ci il tarixli 980-IIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2005-ci il, № 10, maddə 874) ilə 6-cı maddənin birinci hissəsinin 1-ci bəndində "müvəkkilinə (ombudsmana)," sözlərindən sonra "Məhkəmə-Hüquq Şurasının üzvlərinə," sözləri əlavə edilmişdir.

16 iyun 2007-ci il tarixli 385-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2007-ci il, № 7, maddə 712) ilə 6-cı maddəsinin birinci hissəsinin 1-ci bəndində "Apellyasiya Məhkəməsinin sədrinə və sədr müavininə, İqtisad Məhkəməsinin sədrinə və sədr müavininə" sözləri "apellyasiya məhkəmələrinin sədrələrinə" sözləri ilə əvəz edilmişdir.

1 fevral 2010-cu il tarixli 945-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu ("Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2010-cu il, № 3, maddə 166) ilə 6-cı maddənin birinci hissəsinin 1-ci bəndində «Milli Bankın sədrinə və onun müavinlərinə» sözləri «Mərkəzi Bankın sədrinə və onun müavinlərinə, Mərkəzi Bank yanında Maliyyə Monitorinqi Xidmətinin direktoruna» sözləri ilə əvəz edilmişdir.

[22] 19 oktyabr 2001-ci il tarixli 210-IIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2002-ci il, № 1, maddə 4) ilə 6-cı maddənin birinci hissəsinin 3-cü bəndinə "Baş nazirin" sözlərindən sonra "Konstitusiyaya Məhkəməsi sədrinin" sözləri əlavə edilmişdir.

4 mart 2005-ci il tarixli 850-IIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2005-ci il, № 3, maddə 152) ilə 6-cı maddənin birinci hissəsinin 3-cü bəndindən "verilir" sözü çıxarılmışdır. Əvvəlki redaksiyada deyilirdi:

"3) Azərbaycan Respublikası Prezidentinin, Ali Soveti sədrinin, Baş nazirin, Konstitusiyaya Məhkəməsi sədrinin, xarici işlər nazirinin, habelə xaricə 3 aydan artıq müddətə ezam olunan, yuxarıda sadalanan digər şəxslərlə birlikdə gedən arvadına (ərinə) və 18 yaşına çatmış ərddə olmayan qızına verilir".

[23] 4 mart 2005-ci il tarixli 850-IIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2005-ci il, № 3, maddə 152) ilə 6-cı maddənin birinci hissəsinə 4-cü bənd əlavə edilmişdir.

[24] 14 noyabr 1997-ci il tarixli 399-IQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 1998-ci il, № 2, maddə 70) ilə 6-cı maddənin üçüncü hissəsindən "arvadı (əri)" sözləri çıxarılmışdır. Əvvəlki redaksiyada deyilirdi:

"Diplomatik pasportda onun sahibinin yetkinlik yaşına çatmamış uşaqları, arvadı (əri) yazıla bilər və belə halda pasporta onların fotosəkilləri də yapışdırılır. Sahibi olmadan bu pasportdan ailə üzvlərinin ölkədən getmək və ya ölkəyə gəlmək üçün istifadə etməsi qadağandır".

[25] 14 noyabr 1997-ci il tarixli 399-IQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 1998-ci il, № 2, maddə 70) ilə 7-ci maddənin birinci hissəsinin 1-ci bəndindən “boyu, gözlərinin rəngi”, “yaşayış yeri” sözləri çıxarılmışdır. Əvvəlki redaksiyada deyilirdi:

“Azərbaycan Respublikasının adı, dövlət gerbi, ölkənin kodu, pasportun tipi, seriyası və nömrəsi, sahibinin soyadı, adı, atasının adı, vətəndaşlığı, doğulduğu yer və tarix, cinsi, boyu, gözlərinin rəngi, qan qrupu, yaşayış yeri, pasportu verən orqanın adı, verilmə tarixi, pasport sahibinin şəxsi imzası, onunla birgə gedən 18 yaşına çatmamış uşaqların soyadı, adı, cinsi və doğulduğu tarix, pasporta aid olan tələblər göstərilir;”.

[26] 14 noyabr 1997-ci il tarixli 399-IQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 1998-ci il, № 2, maddə 70) ilə 7-ci maddənin birinci hissəsinin 2-ci bəndində “yapışdırılır” sözü “əks olunur” sözləri ilə əvəz edilmişdir.

[27] 14 noyabr 1997-ci il tarixli 399-IQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 1998-ci il, № 2, maddə 70) ilə 7-ci maddənin üçüncü hissəsinin axırıncı cümləsi çıxarılmışdır. Əvvəlki redaksiyada deyilirdi:

“Pasportun ayrıca vərəqələrində xüsusi bölmələrin adlarının rus, fransız, alman, ispan, ərəb və Çin dillərində tərcüməsi verilir”.

[28] 23 dekabr 2005-ci il tarixli 32-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2006-cı il, № 2, maddə 64) ilə 9-cu maddənin ikinci hissəsində "1-3-cü bəndlərində" sözlərindən sonra "və ikinci hissəsində" sözləri əlavə edilmişdir.

16 iyun 2007-ci il tarixli 386-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2007-ci il, № 8, maddə 753) ilə 9-cu maddənin ikinci hissəsində “1-3-cü bəndlərində və” sözləri “2-ci və 3-cü bəndlərində,” sözləri ilə əvəz edilmişdir.

[29] 9 oktyabr 2007-ci il tarixli 430-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2007-ci il, № 11, maddə 1053) ilə 9-cu maddədə beşinci hissədə “məhkəməyə” sözündən əvvəl “inzibati qaydada və (və ya)” sözləri əlavə edilmişdir.

[30] 30 aprel 2004-cü il tarixli 643-IIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2004-cü il, № 7, maddə 505) ilə 10-cu

maddənin ikinci hissəsindən "bu Qanunun 4-cü maddəsində göstərilmiş məbləğdə" sözləri çıxarılmışdır. Əvvəlki redaksiyada deyilirdi:

“Ümumvətəndaş pasportunun dəyişdirilməsi üçün bu Qanunun 4-cü maddəsində göstərilmiş məbləğdə dövlət rüsumu alınır”.

[31] 30 iyun 2009-cu il tarixli 858-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (“Azərbaycan” qəzeti 28 iyul 2009-cu il, № 163, Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2009-cu il, № 07, maddə 519) ilə 12-ci maddənin birinci hissəyə yeni məzmununda ikinci cümlə əlavə edilmişdir.

[32] 2 oktyabr 2008-ci il tarixli 694-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (“Azərbaycan” qəzeti, 31 oktyabr 2008-ci il, № 243, Azərbaycan Respublikasının qanunvericilik toplusu, 2008-ci il, № 10, maddə 886) ilə 12-ci maddədə ikinci hissəyə yeni məzmununda 6-cı və 7-ci bəndlər əlavə edilmişdir.

[33] 24 iyun 2008-ci il tarixli 658-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (“Azərbaycan” qəzeti 7 avqust 2008-ci il, № 173, Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2008-ci il, № 8, maddə 701) ilə 12-ci maddəyə dördüncü-altıncı hissələr əlavə edilmişdir, dördüncü-altıncı hissələr müvafiq olaraq yeddinci-doqquzuncu hissələr hesab edilmişdir.

30 iyun 2009-cu il tarixli 858-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (“Azərbaycan” qəzeti 28 iyul 2009-cu il, № 163, Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2009-cu il, № 07, maddə 519) ilə 12-ci maddənin altıncı hissədə “Viza tələb olunmayan qaydada Azərbaycan Respublikasına gələn əcnəbilərin” sözləri “Əcnəbilərin” sözü ilə əvəz edilmişdir.

[34] 30 iyun 2009-cu il tarixli 858-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (“Azərbaycan” qəzeti 28 iyul 2009-cu il, № 163, Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2009-cu il, № 07, maddə 519) ilə 12-ci maddəyə yeddinci hissə əlavə edilsin, yeddinci-doqquzuncu hissələr müvafiq olaraq səkkizinci-onuncu hissələr hesab edilmişdir.

[35] 20 fevral 2001-ci il tarixli 88-IIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2001-ci il, № 3, maddə 143) ilə 12-ci maddənin dördüncü hissəsinin birinci abzasından "yalnız" sözü çıxarılmışdır. Əvvəlki redaksiyada deyilirdi:

“Əcnəbilərin Azərbaycan Respublikasından getməsi yalnız aşağıdakı hallarda müvəqqəti məhdudlaşdırıla bilər:”.

[36] 2 oktyabr 2008-ci il tarixli 694-IIIQD Azərbaycan Respublikasının Qanunu ("Azərbaycan" qəzeti, 31 oktyabr 2008-ci il, № 243, Azərbaycan Respublikasının qanunvericilik toplusu, 2008-ci il, № 10, maddə 886) ilə yeddinci hissənin 2-ci bəndi yeni redaksiyada verilmişdir.

əvvəlki redaksiyada deyilirdi:

2) onlar cinayət törətməkdə şübhəli şəxs, yaxud müttəhimdirlərsə — işin icraatı qurtaranadək;

[37] 20 fevral 2001-ci il tarixli 88-IIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Topplusu, 2001-ci il, № 3, maddə 143) ilə 12-ci maddəyə yeni beşinci hissə əlavə edilmişdir. Maddənin əvvəlki beşinci hissəsi müvafiq olaraq altıncı hissə hesab edilmişdir.

[38] 13 iyun 2008-ci il tarixli 649-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu ("Azərbaycan" qəzeti, 27 avqust 2008-ci il, № 190, Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Topplusu, 2008-ci il, № 8, maddə 699) ilə 3, 5, 6 və 12-ci maddələrdə ismin müvafiq hallarında "Ali Soveti" sözləri ismin müvafiq hallarında "Milli Məclisi" sözləri ilə əvəz edilmişdir.

[39] 30 iyun 2009-cu il tarixli 858-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu ("Azərbaycan" qəzeti 28 iyul 2009-cu il, № 163, Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Topplusu, 2009-cu il, № 07, maddə 519) ilə 13-cü maddənin adı aşağıdakı redaksiyada verilmişdir.

Əvvəlki redaksiyyada deyilirdi:

Giriş, qayıdış, tranzit və çıxış vizaları

[40] 5 oktyabr 2001-ci il tarixli 181-IIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Topplusu, 2001-ci il, № 11, maddə 674) ilə 13-cü maddənin birinci hissəsində "bir ilədək" sözləri "bir ildən iki ilədək" sözləri ilə əvəz edilmişdir.

[41] 30 iyun 2009-cu il tarixli 858-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu ("Azərbaycan" qəzeti 28 iyul 2009-cu il, № 163, Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Topplusu, 2009-cu il, № 07, maddə 519) ilə 13-cü maddənin ikinci, dördüncü və beşinci hissələr çıxarılmışdır.

[42] 24 iyun 2008-ci il tarixli 658-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu ("Azərbaycan" qəzeti 7 avqust 2008-ci il, № 173, Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2008-ci il, № 8, maddə 701) ilə 14-cü maddənin birinci hissəsində "və ya birbaşa" sözləri " , müvafiq icra hakimiyyəti orqanı tərəfindən müəyyən edilmiş hallarda isə birbaşa" sözləri ilə əvəz edilmişdir.

[43] 30 aprel 2004-cü il tarixli 643-IIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2004-cü il, № 7, maddə 505) ilə 14-cü maddənin ikinci hissəsində "rüsurların məbləğlərini isə Azərbaycan Respublikasının Nazirlər Kabineti müəyyənləşdirir" sözləri "dövlət rüsurlunun məbləği isə qanunla müəyyən edilir" sözləri ilə əvəz edilmişdir.

[44] 9 oktyabr 2007-ci il tarixli 430-IIIQD nömrəli Azərbaycan Respublikasının Qanunu (Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, 2007-ci il, № 11, maddə 1053) ilə 14-cü maddədə dördüncü hissədə "Azərbaycan Respublikasının müvafiq məhkəməsinə" sözləri "inzibati qaydada və (və ya) məhkəməyə" sözləri ilə əvəz edilmişdir.